

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.
po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2025r.
sprawy **K. S.**
skazanego za przestępstwo z art. 286§1 k.k.
z powodu kasacji obrońcy skazanego
wniesionej od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku
z dnia 7 czerwca 2024r., sygn. akt V Ka 617/24,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Kartuzach
z dnia 31 października 2023r., sygn. akt II K 19/21

postanowił:

- 1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,**
- 2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

[J.J.]

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w niniejszej sprawie jest bezzasadna w stopniu oczywistym.

Na wstępie należy podnieść, że zgodnie z dyspozycją art. 523§1 k.p.k. kasacja może być wniesiona tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub innego rażącego naruszenia prawa, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Ponadto, na podstawie art. 523§2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub

przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania (ograniczenie to nie dotyczy jedynie kasacji opartej na uchybieniach wymienionych w art. 439 k.p.k.).

Wobec wymierzenia skazanemu w niniejszej sprawie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, postawienie w kasacji zarzutu wystąpienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej określonej w art. 439§1 pkt 2 k.p.k. przesądziło o jej formalnej dopuszczalności.

Uchybienie o tak doniosłej randze miało zdaniem autora kasacji polegać na nienależytej obsadzie Sądu Okręgowego w Gdańsku, ponieważ orzeczenie zostało wydane przez Sędzię X.Y., która otrzymała nominację do Sądu Okręgowego w Gdańsku w dniu 16 października 2019r. z rekomendacji Krajowej Rady Sądownictwa, organu powołanego niezgodnie z Konstytucją RP, zależnego od władzy wykonawczej i niewypełniającego zadania ochrony niezależności sądów i niezawisłości sędziów oraz obiektywnej, rzetelnej i transparentnej oceny kandydatów na stanowiska sędziowskie.

Zarzutowi temu nie można jednak przypisać cechy zasadności.

W pierwszej kolejności zauważenia wymaga, że sędzia X.Y. przystąpiła do konkursu na wolne stanowiska sędziowskie jeszcze zanim uczestniczenie w procedurach z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa (dalej: KRS) ukształtowanej w trybie ustawy z dnia 8 grudnia 2017r. zaczęło budzić poważne wątpliwości natury prawnej i zanim, w oparciu o orzecznictwo Sądu Najwyższego oraz Trybunałów Europejskich, ukształtowały się określone standardy w tym zakresie, których sędziowie winni przestrzegać w celu uniknięcia wątpliwości co do tego, czy spełniają minimalny standard bezstronności i niezależności. Obwieszczenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 sierpnia 2018r. o wolnych stanowiskach sędziowskich ogłoszono w dniu 17 sierpnia 2018r.

Co więcej, również przełomowe uchwały Sądu Najwyższego dotyczące poruszanej problematyki, nie stawiały jednoznacznej tezy, że każdy sędzia sądu powszechnego, który uzyskał nominację w następstwie brania udziału w konkursie przed KRS po dniu 17 stycznia 2018r., nie spełnia minimalnego standardu bezstronności i każdorazowo sąd z jego udziałem był nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439§1 pkt 2 k.p.k. Sytuacja taka wymaga przeprowadzenia testu bezstronności.

Przed wszystkim w powyższym zakresie należy odwołać się do uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022r., sygn. akt I KZP 2/22. W tezie 2 tej uchwały Sąd Najwyższy stwierdził, że *„brak podstaw do przyjęcia a priori, że każdy sędzia sądu powszechnego, który uzyskał nominację w następstwie brania udziału w konkursie przed Krajową Radą Sądownictwa po 17 stycznia 2018r., nie spełnia minimalnego standardu bezstronności i każdorazowo sąd z jego udziałem jest nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439§1 pkt 2 k.p.k. Taka sytuacja zachodzi jedynie w stosunku do sędziów Sądu Najwyższego, którzy otrzymali nominacje w takich warunkach”*.

W uzasadnieniu kasacji nie podniesiono tymczasem żadnych obiektywnych okoliczności, które dostarczyłyby przekonujących argumentów za przyjęciem, że sędzia orzekająca w składzie Sądu Odwoławczego nie powinna brać udziału w omawianej sprawie.

Argumentów takich nie dostarcza także analiza przebiegu kariery zawodowej sędzi X.Y., opisanej w uchwale Krajowej Rady Sądownictwa nr [...] /2019 z dnia [...] 2019r. Brak jest jednoznacznych i obiektywnych podstaw do uznania, że powołanie jej na urząd sędziowski w sądzie wyższej instancji wynikało z nagłego, nieuzasadnionego przyspieszenia jej kariery zawodowej w ostatnich latach, nie zaś z doświadczenia zawodowego i pozytywnej oceny sposobu pełnienia przez nią urzędu.

Z tych wszystkich względów zarzut wystąpienia w sprawie bezwzględnej przesłanki odwoławczej nie zasługiwał na uwzględnienie.

Konsekwencją powyższego było z kolei uznanie kasacji za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Skazanego obciążono kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.

[J.J.]

[a.ł.]